

ἐπὶ τέλους νὰ δελεάσῃ τοσοῦτον τὴν γραῖαν, ὥστε ἀναγωροῦσα ὑπεργέθη νὰ στείλῃ τὸν υἱόν της νὰ φυραφαρήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ.

(Ἐπειτα τὸ τέλος.)

ΠΕΡΙ ΔΡΟΝΤΟΥ Η ΔΙΔΟΥ.

(Γαλ. Dronte. Lat. Didus).

—ooo—

Οἱ πρῶτοι ἐπισκεψθέντες τὴν Βουρβόνειον νῆσον ἀπήντησαν ἀγνωστὸν τι πτηγὸν τὸ ὄποιον οὐδέποτε πλέον εὑρέθη ἀλλαχοῦ. Οἱ χονδροὶ καὶ δύσμορφοι αὐτοῦ πόδες μόλις ἔθασταξον τὸ μεγάλον αὐτοῦ σῶμα, δἰς μεγαλύτερον τοῖς ἀρρικανῆς μολεκαγρίδος. Ήγε τερατώδης καρκίνην φέρουσαν σκληρὸν καὶ ἐπικαυπὲς ἥψηφος, τὰ πτερά του ἡταν πυκνὰ ἀλλ' ἐστερεότε πτερύγων. Ἐπειδὴ καὶ τὰ κρέατα του ἦτο ἀρδεστὴ τὴν γεύσιν, ὀργισθέντες τρόπον τινὰ οἱ ἀνακαλύψκντες αὐτὸν ἤρχισαν νὰ τὸ καταδιώκωσι καὶ ἐξολοθρεύσωσιν· ἐπειδὴ δὲ ἔνεκκα τῆς κατασκευῆς του δὲν ἥδυνατο νὰ πετᾷ οὐδὲ νὰ τρέγῃ εὔκόλως, συνελαμβάνετο καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν παιδῶν. Ός ἐκ τούτου τὸ εἶδος αὐτὸν τοῦ πτηνοῦ ἀλκττώθη, καὶ νῦν ἐξηλείρθη παντάπασι, μόλις σωζομένων ὄλιγων τινῶν ὄστέων αὐτοῦ ἐν τισι μουσείοις τῆς Εὐρώπης. Ἐν τῷ ἐν Παρισίοις μουσείῳ τῆς φυσικῆς ἴστορίας εὑρίσκεται μίκη κεφαλὴ καὶ εἰς ποὺς αὐτοῦ. Τινὲς δικαὶοι φρονοῦσιν ὅτι σώζεται εἰςτε εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μαδχαγατάρης. Τὸ πτηνὸν τοῦτο, ὑπὸ μὲν Λαθάρμιος θεωρεῖται παραπλήσιον τοῦ εἰδούς τῶν στρουθίων, ὑπὸ δὲ Κυθιέρου τῶν τῶν ἀλεκτρυονοειδῶν, ὑπὸ Τεμίγχου τῶν ἀπτηνοδύτων, καὶ ὑπὸ Βλαιτινέλλιου τῶν γυπῶν. Ἡ γνώμη τούτου εἴναι καὶ ἡ γενικωτέρα.

I. ΛΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΕΙΟΝ.

—ooo—

Ἔγομεν ὑπ' ὄψιν τὸν λόγον τὸν ὄποιον ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἑρμουπόλει Ἐμπορικοῦ Παιδαγωγείου ἀπήγγειλε κατὰ τὰς τελευταίας ἐνιαυσίους ἐξετάσεις, καὶ τὸν πίνακα τῶν μαθημάτων ὃσα θέλουσι διδαχθῆ τὸ προσεγκὲς σχολικὸν ἔτος. Μὲ δῆλας τὰς δυσκολίας πρὸς ὃσας ἀναγκάζονται νὰ πελάσωσιν ἀδιακόπως εἰς τὴν Ἑλλάδασσοι ἐπιδίδονται εἰς αὐταῖς σχολείων, ἐκδόσιν συγγραμμάτων καὶ τὰ τοιαῦτα, μὲ δῆλας τὰς ἀντιπράξεις αἵτινες ἐγένοντο κατὰ τοῦ Ἐμπορ. Παιδαγωγείου, ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ αἰνεπτάίνως ἐπιμένων ἐφερε καρποὺς ἀμείβοντας γένικῶς καντάξ θυσίες του. Τὸ Ἐμπορ. Παιδαγωγείον εὑδοκίμησε καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ κατὰ τὴν περὶ τὰ ἡθικὰ ἐπιμέλειαν. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θέλει εὐδοκιμήσει ἔτι μᾶλλον ἐάν τύχῃ καὶ συνδρομῆς ὑλικῆς, ἀνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν εύσοδονται.

ΒΙΒΛΙΑΚΑ.

—ooo—

Tὰ ἑλής βιβλία δὲρ περιέχονται εἰς τὸν Καταλογὸν τοῦ Κ. Παπ. Βρετοῦ

Φίλιππος, πραγματία συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ Βίκτωρος Ἀλφιέρου, καὶ ἐκ τοῦ Ἑταλικοῦ μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν διάλεκτον. Παρεστάθη εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ θέατρον πρώτην φορὰν κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1820. Ἐκ τοῦ ἐν Βουκουρεστίοις νεοσυστάτου τυπογραφείου 1820.

Ἐρμιόνη η ἡ μεμνηστευμένη τοῦ ἄδου. Τραγῳδία παθητικὴ εἰς πέντε τμήματα, ὑπὸ τοῦ Κ. Ζιπελλέρου, μετενεγκεῖσα δὲ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν ὑπὸ Ζ. Μ. διὰ ψυθικῶν ίάμβων. Ἐν Πέστῃ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπογραφείου τοῦ εὐγενοῦς Ματθίου Τράττνερ ἐκ Πατρού 1826.

ΣΗΜ. Τοῦ αὐτοῦ Ζ. Μ. εἰδομένη μετάρρωσιν τῆς Σεμιρραιίδος κατὰ τὸ Βρούτου τοῦ Βολταίρου, ἐκδιδόμενη ἐν Βουκουρεστίοις τὸ 1824 ἔτος.

Γεώργιος Δαντίνος ὁ ἐντροπιασμένος σύζυγος. Κωμῳδία εἰς πράξεις τρεῖς, συγγραφεῖσα παρὰ τοῦ περιφέρειου Γάλλου Μολιέρου, μεταφρασθεῖσα δὲ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν διάλεκτον παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Άριστείου. Ἐκ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ νεοσυστάτου τυπογραφείου κατὰ τὸν 1827.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—ooo—

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ. Εἰς τὸ γωρίον Ἀρνα τοῦ δήμου Φελλίας τῆς Λακεδαιμονίου, ἐπιζῆ γέρων τις ιερεύς, Ι. Γάββαρτς καλούμενος, πατὴρ τοῦ φαλαγγίτου Ν. Γάββαρη. δετις διατρέχων ἀκριβῶς τὸ 109 ἔτος τῆς ἡλικίας του, διατηρεῖ ἐν καλῇ καταστάσει τὰς τε διανοητικὰς καὶ σωματικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, καθόσον ὁ ἐκπανταεννετῆς οὗτος θύτης, συνειθίζων νὰ μεταλαμβάνῃ τῶν ἀγράντων μυστηρίων κατά μήνα, ιερουργεῖ ἀκόπως καὶ ἐλευθέρως αὐτὸς μόνος. Ἐκ τῶν αἰσθήσεών του μόνη η ὥρασις φρίνεται ὄλιγον εξησθενητήν· δταν δὲ πρὸ δύω μηνῶν ἐκλιθή ἐκεῖ ὁ συμβολαιογραφῶν εἰρηνοδίκης, διὰ νὰ τῷ συντάξῃ ἐν συμβόλαιον, ἡπόρησε διὰ τὸ ἀντιληπτικὸν καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ γέροντος τούτου. Ο πάγων αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του δὲν ἐλευκάνθησαν ἀκόμη ἐντελῶς, οἱ δὲ ὄδοντες του διατηροῦνται ἐν ἀξιολόγῳ καταστάσει.

Ἐπίστης καὶ εἰς τὸ γωρίον Γράμουσα τοῦ δήμου Ελους ἐπιζῆ γέρων τις ὄνομαζόμενος Παναγιώτης Κερσιζώτης, δετις διαγῶν τὸ 120 ἔτος τῆς ἡλικίας του διατηρεῖ καλῶς τὰς δυνάμεις του, εξαπολουθῶν εἰςτε τὰς κοπιώδεις γεωργικὰς του ἀργασίες.

Εἰς τὸ γωρίον Λεύμονα τοῦ δήμου Τρινάσου ὑπάρχει γυνή τις ὄνομαζόμενη Καλιούσανταν 120,